

25. 1.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

(Ingezonden bij brief van 10 October 1922.)

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 60 der Zitting 1921—1922 en n°. 25 der Zitting 1922.)

In het Gewijzigd Ontwerp van Wet worden de navolgende wijzigingen aangebracht.

I. Aan het slot van artikel 9 wordt de punt vervangen door eene komma en daaraan toegevoegd „behoudens, dat eene onderneming, welke uitsluitend het herverzekeringbedrijf uitoefent, hare werkzaamheden mag uitstreken over alle takken van dat bedrijf.”

II. *a.* Aan het slot van het eerste lid van artikel 19 wordt de punt vervangen door eene komma en daaraan toegevoegd „en aan de krachtens artikel 29 te stellen eischen.”

b. De bepalingen van artikel 29 worden de eerste vijf leden van artikel 30. Daaraan gaat vooraf een nieuw artikel 29, luidende:

„Ten aanzien van in het buitenland gevestigde ondernemingen worden, met betrekking tot het bedrijf hier te lande, verdere voorschriften gegeven bij algemeenen maatregel van bestuur. Daarin worden bepalingen opgenomen nopens de dekking der premie-reserve in waarden, welke hier te lande aanwezig moeten zijn.

Deze waarden tot dekking der premie-reserve zijn aansprakelijk uitsluitend voor de verbintenissen uit de overeenkomsten van levensverzekering, waarop die premie-reserve betrekking heeft en voor zoover zulks het geval is.

Indien eene onderneming eene handeling, waarvoor zij krachtens een ingevolge het eerste lid gesteld voorschrift eene machtiging behoeft, verricht zonder zoodanige machtiging, is die handeling nietig.”

c. In het eerste lid van artikel 68 en het eerste lid van artikel 69 wordt „86” vervangen door „29”.

d. In het eerste lid van artikel 70 wordt na het woord „bij” ingevoegd „of krachtens” en wordt na „28” ingevoegd „29”.

e. Aan het tweede lid van artikel 80 wordt toegevoegd een tweede zin, luidende: „De voorschriften, ten aanzien van deze personen krachtens artikel 29 gegeven, worden in acht genomen.”

III. Artikel 86 wordt gelezen als volgt: „Een algemeene maatregel van bestuur ter uitvoering van deze wet wordt eerst vastgesteld of gewijzigd, nadat de Verzekeringskamer daarover is gehoord.”

Toelichting.

De voorgestelde wijzigingen zijn het gevolg van tusschen de Commissie van Rapporteurs en de Regeering gepleegd overleg.

De onder I voorgedragen wijziging betreft het herverzekeringwezen. Op bladz. 5 der Memorie van Antwoord is gezegd, dat de bijzondere overweging, waarom ook eene binnenlandsche herverzekering maatschappij onder de wet moet vallen, is de wenschelijkheid, dat de „insolventieregeling” ook op dergelijke

maatschappij zal kunnen worden toegepast. Doch deze overweging behoeft er niet toe te leiden aan eene levensherverzekeringsinstelling de uitoefening van andere onderdeelen van het herverzekeringbedrijf te verbieden. Voorgesteld wordt derhalve dergelijk verbod niet in de wet op te nemen.

De kern der onder II voorgestelde wijzigingen bestaat uit het sub *b* vermelde nieuwe artikel 29. Volgens artikel 86 van het Gewijzigd Ontwerp van Wet zou de verdere regeling voor buitenlandsche maatschappijen worden overgelaten aan eene nadere wet. Zulks was voorgesteld vooral om de gelegenheid te hebben over dergelijke regeling de Verzekeringskamer te hooren. Die gelegenheid bestaat echter ook, indien de nadere regeling wordt gegeven bij algemeenen maatregel van bestuur. Het nieuwe artikel 29 schrijft thans dergelijke algemeene maatregel voor. Blijkens den tweeden zin van het eerste lid van dat artikel is in de wet zelf opgenomen het beginsel van de dekking der premie-reserve in hier te lande aanwezige waarden. De uitwerking van dat beginsel zal bij den algemeenen maatregel van bestuur, waarover de Verzekeringskamer zal worden geraadpleegd, geschieden. Daarbij zal dan de vraag, uit welke waarden de dekking mag bestaan, worden opgelost met inachtneming der beginselen van dit wetsontwerp. Ook zullen waarborgen worden gesteld, dat de eenmaal gestelde dekking aanwezig blijft. Daarbij zal allicht worden voorgeschreven, dat verschillende handelingen ten aanzien der gestelde dekking niet mogen worden verricht zonder machtiging der Verzekeringskamer. Eene sanctie op zoodang voorschrift geeft lid 3 van het artikel, welke bepaling als van burgerrechtelijken aard in de wet zelf behoort te zijn opgenomen. Het zelfde is het geval met de bepaling van lid 2, waardoor wordt bereikt, dat de gestelde dekking niet ten goede komt aan personen, waarvoor zij niet is bestemd. Ook die bepaling, welke eene afwijking van het beginsel van artikel 1177 van het Burgerlijk Wetboek vormt, kan in de wet zelf niet worden gemist.

De overige bij II voorgestelde wijzigingen komen alle wenschelijk voor in verband met het nieuwe artikel 29. Eene bepaling als van het oude artikel 86 is thans niet meer noodig. Uiteraard blijft de wetgever steeds bevoegd de zaak aan zich te trekken.

III. Het is altijd de bedoeling geweest, dat over de verschillende uitvoeringsmaatregelen de Verzekeringskamer zal worden gehoord. Artikel 86 bepaalt dit thans uitdrukkelijk.

De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
CH. RUYS DE BEERENBROUCK.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

25. 2.

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER DECKERS.

Ingezonden 11 October 1922.

Ondergeteekende heeft de eer de volgende amendementen voor te stellen.

Artikel 15.

Aan dit artikel worde als derde lid het volgende toegevoegd:
Bij de oprichting van eene onderneming tot uitoefening van het levensverzekeringbedrijf mag van de niet volgestorte aan-

deelen in maatschappelijk kapitaal of waarborgkapitaal niet meer dan een dertigste deel gesteld zijn ten name van één en denzelfden persoon.

Toelichting.

Door aanneming van dit derde lid zal worden voorkomen, dat tot stichting eener onderneming tot uitoefening van het levensverzekeringbedrijf samenwerking van slechts enkele personen voldoende is.

Artikel 19.

De eerste zin van het tweede lid worde gelezen als volgt:

De Verzekeringskamer doet binnen eene maand na ontvangst van de stukken aan de onderneming mededeeling, of naar haar oordeel aan de gestelde eischen is voldaan.

Toelichting.

Volgens de Memorie van Toelichting (bladz. 11) zal de beoordeeling, of de buitenlandsche onderneming aan soortgelijke eischen voldoet als voor de inheemsche onderneming zijn gesteld, moeten worden overgelaten aan de Verzekeringskamer. Het is naar het oordeel van ondergeteekende dan ook wenschelijk, dat dit duidelijk uit den inhoud van art. 19 blijke.

Daarenboven wordt door aanneming der voorgestelde tusschenvoeging van de woorden „naar haar oordeel” overeenstemming verkregen tusschen den eersten zin van het tweede lid van art. 19 en den eersten zin van art. 18.

Artikel 20.

Het derde lid worde gelezen als volgt:

Ontslag van den vertegenwoordiger is niet geldig, tenzij het gepaard gaat met aanstelling van een nieuwen vertegenwoordiger; het gaat niet in, voordat de akten van ontslag en van aanstelling van den opvolger bij de Verzekeringskamer zijn ingeleverd en deze haar goedkeuring van het ontslag bij aangeeteekenden brief aan het bestuur der onderneming heeft medegedeeld.

Toelichting.

Het kan noodig zijn, dat in het belang der Nederlandsche verzekerden het ontslag van den vertegenwoordiger eener buitenlandsche onderneming tijdelijk wordt uitgesteld.

Ondergeteekende acht het wenschelijk, dat, in afwachting van de voorschriften, volgens art. 29 bij Algemeenen Maatregel van Bestuur te geven, de Verzekeringskamer reeds thans het middel verkrijge om een zoodanig uitstel te doen plaats hebben.

Artikel 28.

In het tweede lid worden de woorden „te rekenen van het einde van het betrekkelijke boekjaar” vervangen door: „te rekenen van het einde van het boekjaar, waarop het betrekking heeft”.

Toelichting.

Ondergeteekende acht de uitdrukking „het betrekkelijke boekjaar” minder juist.

Artikel 35.

In het eerste lid worde het woord „betrekkelijk” vervangen door „strekkende”.

Toelichting.

Ondergeteekende acht de uitdrukking „daartoe betrekkelijke overeenkomst” minder juist.

Artikel 37.

3de lid. In plaats van: „en ook overigens tegen de overdracht geen bezwaren bestaan, geeft de Verzekeringskamer daarvan aan den verzekeraar eene schriftelijke verklaring af” te lezen:

„en tegen de overdracht ook geen bezwaren bestaan van de zijde der Verzekeringskamer, geeft deze van een en ander aan den verzekeraar eene schriftelijke verklaring af”.

4de lid. In regel 4 v. o. vervalle het woord „andere”.

Toelichting.

Ondergeteekende is van oordeel, dat de redactie van het 2de en 3de lid van het ontwerp aan duidelijkheid te wenschen overlaat en tracht hierin door zijne voorstellen verbetering te brengen.

DECKERS.

25. 3.

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER VAN GIJN.

Ingezonden 12 October 1922.

Ondergeteekende heeft de eer de volgende amendementen voor te stellen.

I.

Het tweede lid van **artikel 9** vervalt.

II.

In **artikel 10** vervallen de woorden: „alsmede in geval van twijfel of een handeling dan wel een samenstel van handelingen uitoefening van een ander bedrijf dan het levensverzekeringbedrijf vormt”.

III.

Aan het vierde lid van **artikel 28** wordt toegevoegd: In dit geval heeft iedere aandeelhouder en iedere polishouder van de betrokken onderneming het recht van de in het 2de lid bedoelde jaarverslagen en de daarbij behorende staten ten kantore van de onderneming inzage of afschrift te nemen.

IV.

Artikel 33, tweede lid, wordt gelezen:

Een oordeel over eenige onderneming wordt in het verslag der Verzekeringskamer niet kenbaar gemaakt. Deze is echter bevoegd in haar verslag de correspondentie te publiceeren, welke zij met een verzekeraar heeft gevoerd. Alvorens van deze bevoegdheid gebruik te maken, is de Verzekeringskamer verplicht aan den verzekeraar mede te deelen, welke correspondentie zij voornemens is in het verslag op te nemen. Indien deze daartegen bezwaar heeft, dan moet zij daarvan binnen 14 dagen na de ontvangst der mededeeling aan de Verzekeringskamer kennis geven. Blijft ook daarna die kamer bij haar voornemen, dan geeft zij daarvan kennis aan